

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/161/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011677
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120011677.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného E. H., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno i), písmeno j) Trestného zákona, o odvolaní krajského prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 25.08.2020 č. k. 4Tk/9/2020-37 v spojení s opravným uznesením zo dňa 23.11.2020 č. k. 4Tk/9/2020-64, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.03.2021 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania krajského prokurátora a obžalovaného E. H., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.08.2020 č. k. 4Tk/9/2020-37 v spojení s opravným uznesením zo dňa 23.11.2020 č. k. 4Tk/9/2020-64 bol obžalovaný E. H., nar. XX.XX.XXXX, uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno i), písmeno j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

obžalovaný E. H. spoločne s osobami s iniciálami M.K., R.P., A.M., M.B. a P.B. (stíhanými v samostatnom konaní), obž. R. P. spoločne s obž. M. K., obž. E. H., obž. A. M., obž. M. B. a obž. P. B. sa najmenej od polovice roku 2018 na území Trnavského kraja a Bratislavského kraja ako členovia organizovanej skupiny zaoberali prostredníctvom doposiaľ neustálenej osoby tzv. „variča“ výrobou a tiež prechovávaním a obchodovaním s metamfetamínom - pervitínom, pričom obž. R. P. najmenej trikrát nezisteným spôsobom zabezpečil a prechovával väčšie množstvo metamfetamínu - pervitínu, ktoré dal k predaju obž. M. K. a obž. E. H., ktorí takto zabezpečený metamfetamín - pervitín distribuovali v Trnavskom kraji na Záhorí, ako aj v Bratislave a okolí, pričom medzi hlavných odberateľov patrili obž. M. B. a obž. P. B., ktorí metamfetamín - pervitín ďalej predávali so ziskom vybudovanej sieti odberateľov najmä na Záhorí a obž. A. M. pôsobil v skupine ako pomocník obž. M. K. a podieľal sa na predaji metamfetamínu - pervitínu v Bratislave pri obchodnom dome Bory Mali najmenej dňa 04.06.2019. V priebehu vyšetrovania bolo zistené, že :

- obž. R. P. si pred dňom 25.05.2019 nezisteným spôsobom zabezpečil a prechovával bielu okrúhlu priehľadnú plastovú dózu obsahujúcu kryštalický materiál svetlo zelenej farby, ktorý dal k predaju na nezistenom mieste v Bratislave obž. M. K. a obž. E. H., ktorí plastovú dózu obsahujúcu kryštalický materiál svetlo zelenej farby prechovávali až do dňa 25.05.2019 do 11.25 hod., kedy ju predali v

Bratislave na čerpacej stanici Shell pri obchodnom dome Bory Mail za sumu 3.000,-€ osobe agenta s legendou V0-0088, ktorý ju následne dňa 25.05.2019 v čase o 12.00 hod. podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal pre účely trestného konania, pričom podľa záverov Znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru čísla PPZ-KEU-BA-EXP-2019/6967 zo dňa 17. 7.2019 z odvetvia kriminalistickej toxikológie okružla plastová dóza obsahovala metamfetamín s prímiesou metylsulfonylmetánu /MSM/ s hmotnosťou 93,4 71 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 45,9 % hmotnostného, čo zodpovedá najmenej 1073 bežným jednotlivým dávkam

- obž. R. P. si pred dňom 04. 06. 2019 nezisteným spôsobom zabezpečil a prechovával v zauzlených mikroténových vreckách kryštalický materiál bielej farby a mikroténové vrecko obsahujúce zauzlený fragment mikroténového vrečka s obsahom kryštalického materiálu svetložltej farby, ktoré dal k predaju na nezistenom mieste v Bratislave obž. M. K., obž. E. H. a obž. A. M., ktorí mikroténové vrecká s obsahom kryštalického materiálu prechovávali až do dňa 04.06.2019 do 13.30 hod., kedy mikroténové vrecká s obsahom kryštalického materiálu predali na dva krát v Bratislave na terase Cubu Cafe v obchodnom dome Bory Mail za sumu 10.500,-€ osobe agenta s legendou V0-0088. Mikroténové vrecká s obsahom kryštalického materiálu svetložltej bielej farby na pokyn obž. M. K. priniesol k predaju obž. A. M., následne osoba agenta s legendou V0-0088 dňa 04.06.2019 v čase o 14.00 hod. podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku pre účely trestného konania tieto veci dobrovoľne vydal, pričom podľa záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru čísla PPZ-KEU-BA-EXP-2019/7354 zo dňa 18.7.2019 z odvetvia kriminalistickej toxikológie poškodené zauzlené mikroténové vrecko obsahovalo 295,650 g metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu /MSM/ s priemernou koncentráciou účinnej látky 52,4 % hmotnostného, čo zodpovedá najmenej 3873 bežným jednotlivým dávkam a zauzlený fragment mikroténového vrečka obsahoval 48,555 g metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu /MSM/ s priemernou koncentráciou účinnej látky 49, 1 % hmotnostného, čo zodpovedá najmenej 596 bežným jednotlivým dávkam

- obž. R. P. si pred dňom 20.06.2019 nezisteným spôsobom zabezpečil a prechovával papierovú tašku s nápisom INTIMISSIMI, v ktorej sa nachádzalo plastové vrecko s kryštalickou látkou, ktorú dal k predaju v Bratislave v Karlovej Vsi na pumpe Shell obž. M. K. a obž. E. H., ktorí papierovú tašku s nápisom INTIMISSIMI, v ktorej sa nachádzalo plastové vrecko s kryštalickou látkou prechovávali až do dňa 20.6.2019 do 11.30 hod., kedy ju predali na parkovisku pred obchodným Bory Mail osobe agenta s legendou V0- 0088, pričom k vyplateniu dohodnutej sumy vo výške 18.000,-€ nedošlo, pretože obž. M. K. a obž. E. H. boli pri skutku zadržaní príslušníkmi polície. Osoba agenta s legendou V0-0088 dňa 20.06. 2019 v čase o 11.35 hod. podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku pre účely trestného konania vydal papierovú tašku s nápisom INTIMISSIMI s plastovým vreckom s kryštalickou látkou a hotovosť vo výške 18.000,-€, pričom podľa záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru čísla PPZ-KEU-BA-EXP- 2019/8012 zo dňa 12.7.2019 z odvetvia kriminalistickej toxikológie plastové vrecko s tlakovým uzáverom z papierovej nákupnej tašky zn. Intimissimi obsahovalo svetložltý kryštalický materiál s hmotnosťou 588,5 g obsahujúci metamfetamín s prímiesou metylsulfonylmetánu /MSM/, s priemernou koncentráciou účinnej látky 42,2 % hmotnostného, čo zodpovedá najmenej 6209 bežným jednotlivým dávkam.

Za tieto skutky okresný súd obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. n/, l/ a o/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň okresný súd obžalovanému uložil podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,

- b) osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka miestne príslušného súdu, a
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona okresný súd obžalovanému po dobu výkonu ochranného dohľadu uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 37-40 spisu v spojení s opravným uznesením č. I. 64-65 spisu.

Napadnutý rozsudok vo vzťahu k výroku o vine podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku neobsahuje odôvodnenie, nakoľko prokurátor a obžalovaný sa po vyhlásení rozsudku vzdali práva podať odvolanie čo do výroku viny.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný E. H. na hlavnom pojednávaní využil právo odmietnuť vypovedať, pričom jeho výpoveď z prípravného konania bola riadne čítaná na hlavnom pojednávaní, pred vylúčením veci. Dňa 02.06.2020, 30.06.2020 a 09.07.2020 sa vo veci uskutočnilo hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný E. H. urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe Krajskej prokuratúry Trnava zo dňa 20.02.2020. Po prijatí vyhlásenia obžalovaného a vylúčení veci obžalovaného na samostatné konanie (uznesením OS TT zo dňa 21.07.2020 sp. zn. 4Tk/4/2020) bolo na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.08.2020 vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov - odpisom Registra trestov, Trestným rozkazom Okresného súdu Skalica 6T/149/2019 zo dňa 09.01.2018, lustráciou GP, hodnotenia z ÚVV z č. I. 1423, ostatného spisového materiálu.

Pokiaľ ide o uloženie trestu za spáchaný trestný čin, okresný súd u obžalovaného pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a vzhľadom na mieru spolupráce obžalovaného minimálne v tejto trestnej veci aj okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona - napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pričom okresný súd mal za preukázanú spoluprácu iba v tejto trestnej veci, avšak miera spolupráce postačovala vzhľadom na jej rozsah pre konštatovanie existencie poľahčujúcej okolnosti. V prípade priťažujúcich okolností okresný súd považoval za preukázanú existenciu priťažujúcich okolností v zmysle § 37 m/ Trestného zákona - už bol za trestný čin odsúdený. V zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona okresný súd konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností, a to aj z ohľadom na ich závažnosť, musel konštatovať predpoklady pre aplikáciu § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Okresný súd vzhľadom k vyhláseniu obžalovaného o vine aplikoval závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Okresný súd v ďalšom konštatoval, že predpoklady na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona nie sú dané. Rovnako ustanovenie § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona vyžaduje zásadnú, jedinečnú a rozsiahlu mieru spolupráce. Obžalovaný patrične spolupracoval, avšak jeho spoluprácu súd vyhodnotil „len“ ako dôvod pre aplikáciu § 36 písm. n) Trestného zákona, keďže obžalovaný zrejme ani objektívne nemusel mať dostatok vedomostí o činnosti celej organizovanej skupiny resp. každého jej článku, pričom svoje vedomosti uviedol najmä v prípravnom konaní. Ako okolnosť svedčiacu proti aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona (resp. § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona) okresný súd považoval, aj skutočnosť, že keďže obžalovaný poskytol vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, na podklade čoho môže súd aplikovať závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016

a rozhodnúť tak, že dolnú hranicu trestnej sadzby znížil o jednu tretinu, dochádza beztak k modifikácii dolnej hranice trestnej sadzby, hoci nie v tak významnej miere. Ďalej poukázal na skutočnosť, že tituly pre zníženie trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona sú samostatnými titulmi a ich kumulatívne použitie neprichádza do úvahy.

Okresný súd záverom uviedol, že charakter trestnej činnosti, ako aj ukotvenie obžalovaného v nej mu neumožňovali znížiť už beztak zníženú dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom ani v rámci zníženej trestnej sadzby nepovažoval súd za vhodné ukladať trest na samom spodnom okraji, avšak v konečnom dôsledku s prihliadnutím na postoj obžalovaného k trestnej veci napokon uložil trest blížiaci sa k spodnej hranici trestnej sadzby zníženej v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Preto trest vo výmere 7 rokov okresný súd považoval za dostatočný.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný v súlade s ustanovením § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. I keď podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona má byť páchatel obzvlášť závažného zločinu zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, okresný súd považoval za vhodné umožniť obžalovanému skoršiu resocializáciu pobytom v ÚVTOS so stredným stupňom stráženia a preto rozhodol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona o jeho zaradení do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil obžalovaný odvolanie a to bezprostredne po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 25.08.2020 čo do výroku trestu (č. I. 34 spisu), ktoré následne v zákonnej lehote písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Janušku (č. I. 44 -46 spisu). Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj prokurátor čo do výroku trestu (č. I. 43 spisu), ktoré následne písomne odôvodnil (č. I. 47-48 spisu).

Obžalovaný v písomne podanom odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Janušku uviedol, že sa nestotožňuje s výškou uloženého trestu. Uvádza, že obžalovaný sa od prvého momentu priznal k spáchaniu skutku a svojou výpoveďou uľahčil postup orgánom činným v trestnom konaní aj voči spoluobžalovaným. Preto je vhodné pôsobiť výškou trestu uloženého obžalovanému na ostatných páchatelov v tom smere, že priznanie a oľutovanie trestnej činnosti má význam v podobe mierneho trestu. Preto je toho názoru, že v tomto prípade je vhodné uložiť obžalovanému trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na 5 rokov.

Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor v písomne podanom odvolaní uviedol, že trest uložený obžalovanému považuje za neprimerane nízky, uložený mimo zásad pre ukladanie trestov. Uvádza, že pokiaľ súd na prospech obžalovaného pričítal skutočnosť, že tento priznal spáchanie skutku a tento úprimne oľutoval, samotný akt priznania súd podľa názoru prokurátora extenzívnym spôsobom pričítal na prospech obžalovaného bez zreteľa na ďalšie skutočnosti (napr. existenciu skupinovej veci) a vo výsledku mu neopodstatnene uložil trest odňatia slobody na takmer úplne spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby zníženej o 1/3, a to pri nesprávnom určení rozpätia trestnej sadzby, z ktorej pri ukladaní trestu súd vychádzal. Prokurátor v ďalšom namieta priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by nevyplývali z dôkazných prostriedkov a preto nemožno podľa názoru prokurátora v žiadnom smere konštatovať, že by obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Obdobne aj namieta poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. o) Trestného zákona, pričom ani odôvodnenie predmetného rozsudku neposkytuje dostatočné vysvetlenie tejto skutočnosti. Prokurátor záverom uviedol, že u obžalovaného je daná jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pričom zákonné rozpätie trestnej sadzby pre ukladanie trestu obžalovaného by bolo 10-15 rokov.

Na základe uvedeného preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd predmetný rozsudok v časti uloženého trestu zrušil a následne rozhodol tak, že obžalovanému E. H. uloží trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov pri zachovaní výrokov k trestu nadväzujúcich.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 02.03.2021 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu. Verejné zasadnutie sa podľa § 61b ods. 1 Trestného poriadku vykonal prostredníctvom videokonferenčného zariadenia.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Trnava uviedla, že sa pridrižiava v celom rozsahu odôvodnenia prokurátora, dodala, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému považuje za neprimerane mierny a nie je spravodlivý, nereflektujúci osobné pomery obžalovaného, ktorý v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vyrábal, prechovával, distribuoval pervitín. Teda jeho predchádzajúce odsúdenie zjavne nemalo dopad na jeho nápravu a zmenu životných priorít v pozitívnom smere. Trest odňatia slobody uložený prvostupňovým súdom nereflektuje ani charakter súdnej trestnej činnosti a okolnosti prípadu. Je nutné brať do úvahy fakt, že obžalovaný sa v drogovej trestnej činnosti už dlhší čas, ako významný člen organizovanej skupiny, a žalovaný skutok spáchal vo väčšom rozsahu. Uviedla ďalej, že ak aj okresný súd dospel k záveru o dôvodnosti mimoriadneho zníženia trestu u obžalovaného podľa § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona má za to, že u obžalovaného išlo o pragmaticky učené vyhlásenie. Poľahčujúca § 36 písm. n/, písm. o/ Trestného zákona nemá reálny základ o objektívnom skutkovom stave a písm. o/ možno považovať minimálne za predčasné. Napadnutý rozsudok navrhla zrušiť vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní minimálne 10 rokov, so zaradením na jeho výkon do stredného stupňa stráženia.

Obhajca obžalovaného navrhol zrušiť napadnutý odvolaním rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a tomuto uložiť trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, v ostatnej časti rozsudku aby zostalo nezmenené.

Obžalovaný E. H. uviedol, že sa pridrižiava vyjadrení svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaného a krajského prokurátora nie sú dôvodné.

Odvolací súd sa s rozhodnutím okresného súdu stotožňuje, plne naň odkazuje a v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštanchom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnú ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako

preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Zdôrazniť treba tiež, že nielen samotná Ústava SR ako základný zákon štátu v čl. 16 ods. 2 („Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestu.“), ale aj Dohovor o ochrane ľudských práv v čl. 6 („Právo na spravodlivé súdne konanie“) a tiež Charta základných práv EÚ v čl. 4 („Zákaz mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu“) a tiež čl. 49 ods. 3, v ktorom sú zakotvené zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ktoré v sebe zahŕňajú bezpodmienečne právo každého človeka na primeraný trest a akýkoľvek zákaz neľudského a ponižujúceho zaobchádzania a ukladania trestov, ktoré v sebe zahŕňa aj zákaz ukladania nehumánnych a neprimeraných trestov. Páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, v žiadnom ohľade nemôže trest prevažovať toto bezprávie. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4To/2/2013 zo 16. apríla 2013)

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Okresný súd správne postupoval pri uložení trestu obžalovanému a to v súlade so zákonom, vychádzajúc zo zásady humanity a za dodržania princípu úmernosti represie, tak, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Odvolací súd sa s uloženým trestom v plnej miere stotožňuje a odkazuje na podrobné odôvodnenie druhu a výšky trestu súdu prvého stupňa.

Okresný súd po učinení vyhlásenia o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, zohľadnení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n) a o) Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3 a z takto upravenej trestnej sadzby pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu a uložil trest blížiaci sa k spodnej hranici trestnej sadzby zníženej v zmysle § 39 ods. 2 písm. d) , ods. 4 Trestného zákona, t.j. uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu okresný súd uložil v zmysle § 76 ods.1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Odvolací súd sa s takto uloženým trestom plne stotožňuje a to z nasledovných dôvodov. V prípade obžalovaného je potrebné prihliadať na skutočnosť, že tento sa včas priznal a svojou výpoveďou uľahčil postup orgánom činným v trestnom konaní. Rovnako z výkonu väzby bol hodnotený pozitívne resp. vo výkone väzby má bezproblémové správanie. Obžalovaný svoju vinu priznal, čím prejavil vôľu prijať trest a podrobiť sa jeho výkonu, a tiež po výkone trestu viesť riadny život. K reakcii obžalovaného v odvolaní týkajúcej sa uloženia trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov odvolací súd uvádza, že nemožno opomenúť závažnosť spáchaného skutku, charakter trestnej činnosti ako aj ukotvenie obžalovaného v nej, preto odvolací súd považoval uložený trest za primeraný bez potreby jeho úpravy. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že u obžalovaného vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a nevzhliadol žiadne tak významné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zníženie trestu odňatia slobody podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona.

K odvolacím námietkam prokurátora ohľadom nesprávneho vyhodnotenia a priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. o/ Trestného zákona a s tým spojeným nesprávnym určením rozpätia trestnej sadzby odvolací súd dodáva nasledovné. Z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 36 písm. n/ Trestného zákona vyplýva, že pre priznanie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti sa vyžaduje určitá aktivita obvineného vo vzťahu k orgánom prípravného konania, ktorého účelom je objasňovanie trestnej

činnosti, spočívajúca v poskytnutí takej súčinnosti, bez ktorej by k objasneniu určitých podstatných skutkových okolností došlo len s vynaložením nezanedbateľného úsilia orgánov činných v trestnom konaní. V zmysle uvedeného a vzhľadom k miere spolupráce obžalovaného vo vzťahu k orgánom prípravného konania je možné prijať záver, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti v takej miere, aby mu mohla byť i táto poľahčujúca okolnosť priznaná.

Je síce pravdou, že okresný súd zjavne opomenul v napadnutom rozhodnutí odôvodniť priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. o/ Trestného zákona, avšak vzhľadom na mieru spolupráce obžalovaného, ktorý svojím pričinením zároveň prispel k odhaleniu organizovanej skupiny, možno konštatovať splnenie podmienky pre priznanie i takejto poľahčujúcej okolnosti.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolania obžalovaného E. H. a krajského prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 odsek 4, § 170 odsek 6 Trestného poriadku (per analógiám).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.